

భమ తెచ్చి పెట్టిన రభస

“ఉదయగిరి”

తెనా కిందా చుంటుంటేనే నా తానరణం క్షణంలో చెప్పరాని మార్పు తెచ్చుకుంది. చల్లదనం విద్యార్థుల గదిలోకి ప్రసరిస్తోంది. చల్లగాలిలో పాటు మబ్బు సీదలం కమ్ముకున్నయ్యే. కిటికీ మధ్యల్ని తాకి, బోరుమని లోనికి దూరి, బేబిల్ వైనున్న కామి తాల్ని బడటకమని చిటచిటమని ఎగరేస్తూ పిల్ల గాలులు నవ్వుకుంటూ సంబరపడుతున్నాయ్. పిల్ల గాలులు తమలో ఆమాయికంగా కూనిరాగాలు తీసుకుంటున్నాయి. ఆప్పుడప్పుడు ఆ సంగీతాన్ని క్లాసు కంఠా వినిపింపచెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్నయ్యే. దానికి తోడుగా మృదువులేలి, జారిపోయే ననుపాటి చెక్కిళ్లను నిమరుతూ మద్దల తాయించుకుంటున్నయ్యే! కాటుక రెప్పలు వీటి అల్లడికి చిన్నబోయి దూస్తున్నయ్యే. వీటి చిలిపిగోలకు యిక తల్లులొలేక అటు త్రిప్పుకున్నయ్యే. బడిపిల్లలకుమలే కొంటెగా వెళ్ళి కిటికీ కాక్కిల్ని దభేలున కొట్టివచ్చి, ఆమె ముఖాన్ని ఉభయని పొగయింజనూ ఊరింది, వాటి గోలకు అందలో ఏదో వినుగు పుట్టిందేమా! ఆప్పుడప్పుడు వాటికేసి తీక్షణంగా మాస్తున్నయ్యే మాపులు!

క్లాసంతా మూగనోము పట్టినట్లుంది. మరి ఎవ్వరు పలకరేం? ఉలకవైనా ఉలకరే!! ఏమిటా మానం? ఎక్కడిది ఆదీక్ష? ఎవ్వరిది ఆ ఆదర్శం? ఎప్పుడైనా యంత క్రద్దగా, నిశ్శబ్దంగా ఉండిందా క్లాసు? లెక్చరర్ కిటికీ ఊవల్లోంచి ప్రకృతిలోకి ఒక్కసారిమాసి, మళ్ళా తిరిగి తన ధ్యాసలో పడ్డాడు.

కిటికీ వెనకల కొద్దిగ అటువైపున్న బాసకీ కలం ఏదో గీసుతోంది. అప్పుడప్పుడు కరకరమంబోంది. పాలి పేపరులో గుమ్ముకున్నందుకేకేమా ఆ వినుగు! ప్రక్కనున్న రకు చార్జిట్ అంచు తెల్లటిపనులు గాలికి జబాబిచ్చుకుంటూంది. పమిటచెగుగు గాలికి

వెనకవున్న ప్రభావతికి తగిలిందేమా కమ్ము సులుము కుంటూంది. వాళ్లకు ‘కార్పూర్ గో’లో వున్న విద్యార్థి మాపులు బాసకీ నొసటివైన మెరుస్తున్న ఎఱుటి జ్యోతిమీద కడితే పిచ్చిపిచ్చి వెండ్రుకల్ని, పచ్చటి ఒంటిమీది ఎఱుటిగాజాల్ని ఒక్కసారిమాసి, లెక్చరర్ వైపుకు మళ్ళినయ్యే.

వెలుపల గాలి హోరు! గదిలోపల లెక్చరర్ జోరు! చిత్త చాంచల్యులకది వట్టిబోరు! కాని, చీకటి లోజాల్లో గది నిశ్శబ్దంగా వింటోంది.

చుట్టు కనిపించే ప్రకృతి అందం అక్కలేదా? దాస్టోని ఆనందం పొందను చేతకాదా? ఎందుకు చేతకాదా? అందరూ ‘వరసకవిత్వం’ కట్టేవాళ్ళే! ఆ మూలున్న గోపాలం ఊరుకోవున్నాడే! కేంపల్లె వారి విమల తిరిగి మాడడే! గోపాలానికి సందు చిక్కలే చిట్టుమ్ముమనకుండా గోడుగోడు మని పిస్తాడే! అడపిల్లలపైకి విమానాలు వదలటానికి నుంచి అనుకూలం ఇప్పడే! మనక చీకట్లు ముసి రాయి! వైన మబ్బులు గుత్తిగావున్నాయి. మరి కాటుక మాపులు క్లాసంతా మళ్ళించే కమల మళ్ళించడే! తలచుగా వాళ్ళిద్దర్నీచూసి సరదాపడే క్లాసంతా సీరియస్ గా ఉండే!

ఆకాశంలో మైద్యోజనలంబు ప్రేలివట్టు ఉరుములు! కుండపోతగా వర్షం! మధ్యలో కొమ్మలు విరిగేగాలి! వణికించే చలి! క్లాసుమాత్రం చలించడే! నీటిధారలమధ్య కమ్ముకున్న చీకటిని ఆసరాగా తీసుకుని మెలుపులు స్వారిచేస్తున్నయ్యే! ఉరుములు ఉరిమినా, మెరుములు మెరిసినా ప్రకృతికేనా?

విద్యార్థుల బెంచీలక్రింద, విద్యార్థినుల బెంచీల క్రింద చీకటి మసకలు చేరకపోలేదు. అందుకనే బెంచీల క్రింద భాగం ఆస్పష్టంగా కన్పిస్తోంది. పాదాలు మసకల్లో మునిగినయ్యే!

వెలుపల ఉరుములు! మెరుములు!.. లాపల కొంపలు, దేశం కూలేపిడుగులు!... "కారుచీకట్లు కమ్మినయ్యే! రహస్యంగాపై న్యాయం హింమా కోటల్ని ముట్టినయ్యే. ఆత్మరక్షణకు మన సైన్యం ఎదురైంది. కొరివిదయాల్లా బ్రటిష్ సైన్యం ముందుకొస్తావుంది! ప్రజల్లా భయం! చీకటి గర్భంలా భయాన కదృక్యం! ప్రళయం! క్రతుసైన్యం..." లెక్కర్ ఉద్రేకంతో ఇంకా... ఇంకా... విద్యార్థులైతా తనోకి ఆకర్షించు కుంటున్నాడు.

ఆ చరిత్రకు కొందరు కంపించారు. కొందరు భయంతో నిండిపోయినట్టుంది. ఆ మూలున్నవాళ్లు చిరుకంక్షింద చేతులుంచుకుని వింటున్నారు. అంత ఆయోమయం!

ఆ చీకట్లో ఆమె కాలికి ఏదో చల్లగా తగిలి, మెల్లగా ప్రాకుతున్నట్టుంది. ఆమె కఠిరం జలదరించింది. ఒక్కసారి ఆమెను కదిలించివేసింది. చేతిలా వున్నవేనా ఒక్క ఎగురున దూరంగాపడింది... 'స్వామీ - స్వామీ అన్యాయో' అని వెట్టికేకతో బెందిమీదకే గంతి, కిటికీ గుద్దుకుంది కానకీ. లెక్కర్ అప్పట్లో కాస్త చలించాడు. వెంటనే కిటికీతలుపులు తీశాడు.

ఆమెకు దడ... ఆగశమ! నుండేలో ... ఒకటే దధా! అప్పట్లో ఎన్ని నీళ్ళిచ్చినా తాగేనే దడ

పరిగెడ్డునేవుంది. ప్రక్కనున్న కమల గోడకు అట్టే ఆంటుకుపోయింది. కిటికీ దగ్గరున్న అమ్మాయి వెంటనే బానకీని పట్టుకుంది. ముచ్చెపుటలు పట్టాయి. గుండెలు ఎగళ్ళాస పీలుస్తున్నాయి. విద్యార్థులప్పట్లో నేలిస్వభావం చూసి, సహాయం చెయ్యడానికి తొలికారు. 'కట్టేదీ, కట్టేదీ' అని ఒకరు, 'చెప్పు అందుకో... చెప్పు అందుకో...' మరొకరు. కిటికీ రెక్కలు తెరుచుకున్నాయి. వెలుతురు మసకగా వచ్చింది. ఏదో పొడుగ్గా క్రింద నల్లగా వంకర టింకరగా కదుల్తోంది. మధ్యమధ్య తెల్లటి మచ్చలు మెరుగుతున్నాయి. ఒక చివర పన్నుగా, మరొక వైపు లావుగావుంది. లెక్కర్ అగివుల్ల వెలుతురు చూపెట్టాడు. గదంతా ఖంగారుపెట్టి, నానాగోల, రభస చెయ్యించింది నల్లటి రిబ్బను ముక్క! కిటికీ లోంచి వచ్చేకాలికి ఇంకా విచారంలాగా కదుల్తూనేవుంది.

ఎగళ్ళాస పీల్చేగుండెలు "హ...మ్మ...య్యా..!" అంటూ నిట్టూర్పు విడిచాయి! ఆ నిట్టూర్పులా నిరీచ ప్రతిమలాగుండిపోయిన భాగి కాటుక చూపుల్లో చిలిపితనం, పెదవుల్లో సిగ్గుతో కలిసిన చిన్ననవ్వు ఒక్కక్షణం తళుక్కుమన్నయ్యే! ఇంతకు ముందే తీనే తొడమీదనుకున్న రిబ్బనే తెచ్చింది యీ రభస! తిరిగి జడకు వేనుకంటూ బెల్ కొట్టిం దాకా ఆమె సిగ్గుతో చూపులు ప్రక్క బెందికేసి నిల్చుకోనుండిపోయింది.

ఏ జంట్లు కావాలి!

రాజమహేంద్రవరం, విశాఖపట్టణము, విజయనగరము, అనంతపురం, కాకినాడ, హైదరాబాదు, సికిందరాబాదు-యింకా యితర ప్రదేశాలలో మా పత్రికలు అమ్ముబడని చోట్లలో తమ స్వంత బాధ్యతపై అమ్ముటకు - ఏజంట్లుగా నున్న వారికి రూ. 100/-కు రూ. 20/-లు. కమీషను, ఒక శ్రీకాపీ యివ్వబడును. ఆద్యక్షైజామెంటులను కాన్వ్యాస్ చేయువారికి మంచి కమీషను సదుపాయముల నివ్వగలము.

వివరములకు :
శ్రీహరి క్రికా ర్యాలు యం
రాయపేట, మద్రాసు-14